

begeistret om ham og sendte ham som Repræsentant herover i Tinget. Det ærede Medlem satte over vore Byers politiske Historie den Overskrift: For sent! For sent er man kommen i Tanker om, hvorledes man skulde have baaret sig ad, og det er en sandfærdig Overskrift til vore Byers politiske Historie. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis Byerne i dette Øjeblik mene, at det er deres Interesse ved at stramme Fordringerne til Beskyttelse at hindre en Toldreform, saa tror jeg, de ville være i god Overensstemmelse med deres politiske Fortid. Naar saa Toldreformen en Gang bliver gennemført, tror jeg, der vil komme til at staa som Overskrift over dem det samme, som det ærede Medlem har sat, nemlig: For sent. Jeg tror, at hvis de ikke kende deres Besøgelstid i dette Øjeblik — jeg taler her om Haandværk og Industri i Byerne — og ikke modtage den udstrakte Haand, der her rækkes dem, vil det blive noget vanskeligere for dem senere at faa en Toldreform, der er saa gunstig som denne. Men det forekommer mig, at naar det ærede Medlem har det klare Syn paa Fortiden, saa burde hans Syn ogsaa være mere klart for Nutidens Vedkommende, end det er. Vi lovgive jo ikke efter Teorier, og det ærede Medlems personlige Sværmeri for Beskyttelse skal jeg ikke gaa i Rette med ham om. Der er jo saa mange Slags Liebhaverier her i Verden. At det ærede Medlem har et Liebhaveri til den Side, kan jeg i og for sig ikke have noget imod. Men det ærede Medlem sagde selv en Gang i sit Foredrag, at han vilde gerne se realpolitisk paa Sagen. Saa synes jeg, han skulde lade Sværmerierne ligge og gøre, hvad han kan for at faa en Ende paa den. Det ærede Medlem havde ogsaa et Argument, som forekommer mig ikke at være ham rigtig værdigt. Han talte om det danske Landbrug og sagde, det var ganske urigtigt at kalde det ubeskyttet. Det havde Beskyttelse baade paa den ene og den anden Led. Det forekommer mig alligevel, at det skulde man ikke sige. Jeg synes ikke, det er ganske værdigt for dette ærede Medlem, der jo ellers ser saa klart paa Samfundsforholdene her i Landet. Det ærede Medlem nævnedes den forslidte Ostetold; men det ærede Medlem, som sikkert har fulgt Forhandlingerne i det andet Ting, ved jo særdeles godt, at Landbrugets Repræsentanter udtrykkelig have ønsket, at den skulde gaa ud, og kun have bibeholdt den som en Luksustold, og fordi den indbragte 200,000 Kr., og endelig fordi

man, naar man skal reformere en Toldlov, gerne holder paa de Penge, man kan faa ind gennem Luksusafgifter. Det er jo ikke altid saa let at faa dem erstattede paa anden Maade. Det ærede Medlem ved meget godt, at hvis det danske Landbrug skulde stemme, uden at behøve at tage Hensyn til de Penge, der komme ind i Statskassen, vilde det frabede sig denne Told, som ikke er nogen Beskyttelse for det, og som, saaledes som Forholdene ligge, ikke kan være det. Dernæst talte det ærede Medlem om Understøttelsen til Routen Esbjerg—England — den er 260,000 Kr. aarlig — og de store Tilskud paa Finansloven. Det maa være Tilskuddene til Husdyrbrug, det ærede Medlem tænker paa; vi give jo i øvrigt Tilskud til alle mulige Erhverv, til Undervisning, Maskiner osv. osv. Det ved det ærede Medlem jo meget godt. Bevillingerne til Husdyrbrug ere, saa vidt jeg erindrer, ca. 1 Mill. Kr. Dette er saa i alt Fald alt, hvad det ærede Medlem kan udfinde af Beskyttelse for Landbruget. Det er nu ikke Beskyttelse, det er Tilskud til en Virksomhed. Det vil jeg imidlertid ikke disputere med det ærede Medlem om, men hvad jeg vil bede det ærede Medlem erindre, er det Andragende fra 35 Tekstilfabrikanter, som jeg allerede omtalte, da jeg første Gang havde Ordet. Som dette er formuleret, kan det ikke forstaaes anderledes, end at disse 35 Tekstilfabrikanter mene, at Beskyttelsen for dem i alt er mellem 7 og 8 Mill. Kr. Naar vi nu for disse 35 Fabriker — der er jo mange andre Tekstilfabrikanter, dette er kun et lille Udvalg — have en Beskyttelse af dette Omfang, og vi saa maaske kunne sige, at vi give 1 Mill. Kr. til Landbrug og Husdyravl og 260,000 Kr. til Esbjerg, vil jeg gerne bede det ærede Medlem anstille en Sammenligning. Tænk saa, hvad Landbruget betyder, hvad det beskæftiger af Mennesker her i Landet, og sammenlign det med disse 35 Fabriker, der faa det 6—7-dobbelte i Beskyttelse. Det forekommer mig under disse Omstændigheder, at det er et Argument, det ærede Medlem skulde have ladet ligge. Jeg tror, at vi, uden at være ukorrekte, med fuld Ret kunne sige, at naar vi sammenligne Landbruget med Haandværk og Industri, er Landbruget ubeskyttet og Haandværk og Industri i dette Øjeblik ret kraftigt beskyttede; navnlig gælder det Industrien.

Saa var det ærede Medlem inde paa min Fortid og takkede mig for min Holdning. Han sagde følgende: „Det Toldlov-